

Sygn. akt III AUz 95/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Alicja Podczaska (spr.) SSA Janina Czyż

po rozpoznaniu *w dniu 14 listopada 2012 r.*

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku L. D.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w**

R.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego

w Rzeszowie z dnia 17 sierpnia 2012 r. sygn. akt IV U 1245/12

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie odrzucił odwołanie L. D. od decyzji ZUS Oddziału w R. z dnia 4 lipca 2012 r. odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wnioskodawca nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 17 września 2010 r., a zatem nie wyczerpał dwuinstancyjnego trybu orzeczniczego przed organem rentowym. W

tej sytuacji złożone przez wnioskodawcę odwołanie, oparte wyłącznie na

zarzutach dotyczących tego orzeczenia, bo za takie uznać należy

kwestionowanie daty powstania częściowej niezdolności do pracy, zgodnie z art. 477⁹ § 3¹ kpc, podlegało odrzuceniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca domagał się jego uchylecia i merytorycznego rozpoznania sprawy, podkreślając iż złożone odwołanie nie opiera się na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza

orzecznika ZUS, ale kwestionuje ustalony przez ZUS staż pracy w ciągu ostatniego dziesięciolecia, tj. od 20.06.2000 r. do 19.06.2010 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione i skutkuje wydaniem orzeczenia

kasatoryjnego, ponieważ zaskarżone orzeczenie nie jest trafne i narusza prawo.

Przypomnieć należy, że wnioskodawca wystąpił o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w dniu 11 marca 2010 r., w następstwie

czego został przebadany przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z

dnia 17 września 2010 r. ustalił częściową niezdolność do pracy w okresie od 20.06.2010 r. do 30.09.2011 r. Orzeczenie to dało podstawę organowi

rentowemu do wydania odmownej decyzji z dnia 15 października 2010 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2012 r., sygn. akt III AUa 597/11 uchylił pkt. I wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 14 lipca 2011 r., sygn. akt IV U 2180/10 oraz poprzedzającą go decyzję ZUS Oddziału w R. z dnia 15.10.2010 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania bezpośrednio temu organowi.

Przyczyną takiego rozstrzygnięcia było przedstawienie przez

wnioskodawcę dokumentów świadczących w jego ocenie o podleganiu ubezpieczeniom społecznym w okresie od 1.03.1990 r., nie znanych dotąd organowi rentowemu. W wytycznych Sąd Apelacyjny wskazał na konieczność rozważenia jako podstawy prawnej do ustalenia prawa do spornego świadczenia rentowego art. 58 ust. 3 ustawy i emeryturach i rentach z FUS, wobec ciągłości ubezpieczeń społecznych do dnia wniosku o rentę oraz faktu podjęcia przez wnioskodawcę zatrudnienia w bardzo młodym wieku.

W następstwie wyroku Sądu Apelacyjnego organ rentowy wydał decyzję

z dnia 4 lipca 2012 r., odmawiając wnioskodawcy prawa do renty, ponieważ na dzień powstania częściowej niezdolności do pracy, tj. 20.06.2010 r. nie

udowodnił 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych, przypadających w dziesięcioleciu przed tą datą, ani też nie spełnił warunków z art. 58 ust. 3 ustawy

o emeryturach i rentach z FUS, ponieważ niezdolność do pracy powstała po upływie 6 miesięcy od ustania ubezpieczenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca podnosił, że spełnia warunki do przyznania dochodzonego świadczenia, gdyż ma 35 – letni staż pracy, w trakcie zatrudnienia nie ma przerw przekraczających 6 miesięcy, a

niezdolność do pracy powstała nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia. Z treści wniesionego środka odwoławczego wynika, że wnioskodawca nie zmierza do kwestionowania orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, ale domaga się zbadania przez Sąd zasadności odmowy prawa do renty

przy uwzględnieniu posiadanego stażu ubezpieczeniowego.

Wydanie przez organ rentowy nowej decyzji, uprawnia ubiegającego się o świadczenie do wniesienia odwołania do sądu i odwołanie to, co do zasady, podlega merytorycznemu rozpoznaniu przez sąd. Wyjątek od tej zasady wprowadza art. 477⁹ § 3¹ kpc, powołany jako podstawa prawna zaskarżonego

obecnie orzeczenia Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 17 sierpnia 2012 r., Jego zastosowanie uzależnione jest jednak od kierowania zarzutów wyłącznie w stosunku do orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, bez uprzedniego złożenia od niego sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS.

Z sytuacją taką nie mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie, dlatego nieuprawnione było zastosowanie powołanej regulacji, w szczególności w

sytuacji, kiedy po wydaniu orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 17

września 2009 r. i będącej jego następstwem decyzji z dnia 15.10.200 r. toczyło

się postępowanie odwoławcze przed sądami obu instancji, zakończone w/w wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 19 kwietnia 2012 r. Wnioskodawca nie wnosił sprzeciwu od przedmiotowego orzeczenia, ponieważ stan zdrowia i stanowiący jego pochodną stan niezdolności do pracy nie był przedmiotem sporu. Sporne były okresy ubezpieczenia chorobowego wnioskodawcy, jednakże kwestia ta została przesądzona.

Organ rentowy pomija bowiem prawomocny i niezaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 11 maja 2010 r., sygn. akt IV U 540/10, który przesądził podleganie dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu L.

D. w okresie od dnia 12.04.2008 r. do 31.07.2009 r. oraz od dnia 1.09.2009 r. do dnia 15.09.2009 r. Takie ustalenie, wobec treści art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2009, nr 205 poz. 1585), stanowi o posiadaniu przez wnioskodawcę w tym okresie również tytułu

do obowiązkowego ubezpieczenia emerytalnego i rentowych. Sąd uznał, że

składki na ubezpieczenie społeczne zostały opłacone do dnia wyrejestrowania działalności gospodarczej, tj. do 15.09.2009 r. Zatem stwierdzić należy, że zachowany został osiemnastomiesięczny termin z art. 57 ust. 1 pkt. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, liczony od dnia 15 września 2009 r.

Mając na uwadze poczynione rozważania Sąd Okręgowy zbada ponownie przebieg ubezpieczenia społecznego wnioskodawcy, stosownie to wytycznych zawartych w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 kwietnia 2012 r.,

a następnie ustali, czy wnioskodawca spełnia wszystkie przesłanki do renty z tytułu niezdolności do pracy z art. 58 ust. 3 ustawy emerytalno – rentowej w nawiązaniu do ogólnego warunku z art. 57 ust. 1 pkt. 3 tej ustawy.

Z podanych przyczyn Sąd orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 386 §

4 kpc w związku z art. 397§ 2 kpc.